

สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework)
ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
Problem and Suggestions in SEAT Framework Management Model of
Integrated Schools Buengkum District Office, Bangkok Metropolitan

วิจิตรา ปะกิลาคะ¹ มีนมาส พรานป่า²
Wijitra Pakilake¹ Meanmas Pranpa²

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัญหาการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร และ 2) ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปฏิบัติการสอน และครูการศึกษาพิเศษ จาก 5 โรงเรียน จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มีดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .926 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบสัมภาษณ์ อย่างมีโครงสร้างโดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 6 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ประกอบการบรรยายเป็นความเรียง

ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพปัญหาการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท ในโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 4 ด้าน โดยรวมมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการดำเนินการมากที่สุด คือ ด้านนักเรียน รองลงมา คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสภาพแวดล้อม

2. ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีทที่สำคัญในโรงเรียนเรียนร่วม คือ (2.1) ด้านสภาพแวดล้อม ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและร่วมมือทำงานเป็นทีม (2.2) ด้านเครื่องมือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการประเมินผู้เรียนเฉพาะบุคคลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ (2.3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะ และ (2.4) ด้านนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติ เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Educational Administration, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

² อาจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Educational Administration, College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

คำสำคัญ: การบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท, โรงเรียนเรียนร่วม

Abstract

The purposes of this independent study were: 1) to study the problem and suggestions in SEAT framework management model of integrated schools Buengkum District Office, Bangkok Metropolitan and 2) to find out the suggestions and management guidelines for SEAT framework. The samples of this research were school administrators, teachers and special education teachers 162 persons from five schools. The tool used to collect the data were rating scale questionnaire with Index of Item-Objective Congruence (IOC) between 0.67 – 1.00 with reliability was .926. Data were analyzed with statistical software to calculate the frequency, percentage, mean, standard deviation and structured interview with data collected from six interviewees, data were analyzed using frequency to accompany with the narrative as an essay.

The research results were found that: 1) the problem and suggestions in SEAT framework management model of integrated schools was at high level in overall and in each aspect, the side with the most action was student side, subordinate were teaching activities side and tools side, the side with the least mean was environment side and 2) the suggestions and management guidelines for SEAT framework of integrated schools (2.1) environment side; the school administrators should have public relations to make them understand and work together as a team. (2.2) tools side; the school administrators should apply the results of individual learner assessments to systematically develop teaching and learning. (2.3) teaching activities side; the school administrators should prepare specific courses. (2.4) student side; the school administrators should prepare students with special needs and regular students to develop all aspects of their potential.

Keywords: SEAT Framework Management Model, Integrated Schools

บทนำ

ในอดีต คนพิการในประเทศไทยเหมือนกับคนพิการอื่นทั่วโลกที่ถูกจำกัดสิทธิทางการศึกษาดังจะเห็นได้จากการได้รับการยกเว้นให้เข้าโรงเรียนตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา พุทธศักราช 2478 ต่อมานักการศึกษาได้มีการพยายามจัดการศึกษาพิเศษให้แก่เด็กพิการ ซึ่งในระยะแรกสามารถจัดได้เพียงแค่ 4 ประเภท คือ เด็กตาบอด เด็กหูหนวก เด็กปัญญาอ่อน และเด็กพิการทางร่างกายตามลำดับ

(ศรียา นิยมธรรม: 2555) แต่ในปัจจุบันภาพของคนพิการในมุมมองต่างๆได้เปลี่ยนไปคนพิการทั่วโลก พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า การได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างครบวงจรทั้งด้านการแพทย์ การศึกษา สังคมและ อาชีพ สามารถส่งเสริมคนพิการให้สามารถช่วยเหลือตนเอง มีการศึกษา ประกอบอาชีพ ช่วยเหลือครอบครัว และสังคม และท้ายที่สุดสามารถดำรงชีวิตร่วมกับคนทั่วไปในสังคมได้อย่างเป็นสุข

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาเพื่อคน พิการไว้ใน หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา 27 “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายมี สิทธิเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลใดไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทาง ศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่น ใดจะกระทำได้ มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือ เสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม” ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 5 ใน พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิทาง การศึกษา โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้ การได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความ พิการจนตลอดชีวิต การเลือกบริการทางการศึกษา การได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพ การศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของคนพิการ แต่ละบุคคล

ในแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานครฉบับที่ 2 (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร: 2560) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ 1 คือการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและ เสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาพิเศษ โดยมีโครงการพัฒนาการ เรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันมีจำนวน 139 โรงเรียน (สำนักยุทธศาสตร์ การศึกษากรุงเทพมหานคร: 2562) และตั้งเป้าหมายตัวชี้วัดภายในปี 2563 โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานครทั้ง 437 แห่งต้องมีการพัฒนาการเรียนร่วมครบทุกโรงเรียน จะเห็นได้ว่า กรุงเทพมหานครเห็นความสำคัญในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็กพิการและด้อยโอกาส จึงได้ กำหนดนโยบายไว้ในแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร และได้มอบหมายให้สำนักการศึกษาดำเนินการ จัดการเรียนร่วมกับเด็กปกติ ซึ่งช่วยให้เด็กทั้งสองกลุ่มได้เรียนรู้และมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ถือเป็น พื้นฐานสำคัญที่จะทำให้บุคคลเหล่านี้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมเมื่อเขาเติบโตขึ้นในอนาคต ในปีการศึกษา 2562 สำนักงานเขตบึงกุ่ม มีโรงเรียนจัดการเรียนร่วม จำนวน 5 โรงเรียนจาก 8 โรงเรียน มีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 283 คน (สำนักยุทธศาสตร์: 2562) การดำเนินงานด้านการ จัดการเรียนร่วมที่มีมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2545 มีหลายหน่วยงานเข้ามาสนับสนุน แต่บาง ช่วงก็ขาดระยะไปบ้าง และพบปัญหาการจัดการเรียนร่วมในหลายๆ ด้าน แม้ปีพุทธศักราช 2546 สำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดนโยบายโดยการนำโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ซึ่ง เป็นแนวคิดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับนักเรียนปกติ โดยมุ่งเน้นให้โรงเรียนต้อง ปรับและเตรียมการเพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนอยู่ในโรงเรียนร่วมกันได้ ซึ่งโรงเรียนเรียนร่วมในสังกัด

กรุงเทพมหานครได้นำมาปรับใช้ จนกระทั่งปีงบประมาณ 2560 สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานครได้กำหนดคุณภาพการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) โดยมีการดำเนินงานตามมาตรฐานการบริหารจัดการเรียนร่วม สังกัดกรุงเทพมหานคร

จากการดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว พบปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะด้านผู้บริหารที่ยังมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนร่วมน้อย ทำให้การบริหารจัดการมีความคลาดเคลื่อน ครูผู้สอนส่วนมากยังขาดทักษะในการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างนักเรียนปกติที่เรียนร่วมกับนักเรียนพิเศษ อีกทั้งครูการศึกษาพิเศษในแต่ละโรงเรียนมีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนพิเศษที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี จึงทำให้การดำเนินการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการวางแผนและปรับปรุงการบริหารจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม ที่จัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนพิชัยพัฒนา 2) โรงเรียนวัดบางเตย 3) โรงเรียนคลองลำเจียก 4) โรงเรียนคลองกุ่ม(เสรีไทย อนุสรณ์) และ 5) โรงเรียนแย้มจาดวิชชานุสรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปฏิบัติการสอน และครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 280 คน (สำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร: 2563) กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan: 1970 อ้างถึงใน อีรวุฒิ เอกะกุล: 2543) ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 162 คน
2. ขอบเขตด้านตัวแปร
 - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ โครงสร้างซีท (SEAT Framework) คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วม
3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ที่เปิดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนคลองกุ่ม (เสรีไทย อนุสรณ์) 2) โรงเรียนวัดบางเตย 3) โรงเรียนคลองลำเจียก 4) โรงเรียนแย้มจาดวิชานุสรณ์ และ 5) โรงเรียนพิชัยพัฒนา

4. ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2563 ถึงเดือนพฤษภาคม 2564

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงสำรวจ ประชากร คือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม ที่จัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม) จำนวน 280 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปฏิบัติ การสอน และครูการศึกษาพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนพิชัยพัฒนา 2) โรงเรียนวัดบางเตย 3) โรงเรียนคลองลำเจียก 4) โรงเรียนคลองกุ่ม(เสรีไทย อนุสรณ์) และ 5) โรงเรียนแย้มจาดวิชานุสรณ์ สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan: 1970 อ้างถึงใน อีรวุฒิ เอกะกุล: 2543) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 162 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้มี 2 ชุด ได้แก่

1. แบบสอบถาม

2. แบบสัมภาษณ์

การหาคุณภาพของเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถาม

1.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (ที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาพิเศษ (เรียนร่วม))

1.2 กำหนดขอบเขตการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยวิเคราะห์ได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ

1.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.4 เสนอแบบสอบถามฉบับร่างต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการวัด

1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถาม โดยพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.67 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ โดยมีค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00

1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาคณะคณาจารย์พิจารณาและให้ความเห็นชอบ เพื่อตรวจสอบความเรียบร้อยและความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

1.7 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ใน 1 โรงเรียน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค ปรากฏว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเที่ยงเท่ากับ .926

2. แบบสัมภาษณ์

2.1 ร่างแบบสัมภาษณ์และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาคณะคณาจารย์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมด้านเนื้อหาที่ต้องการวัด

2.2 สัมภาษณ์สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้โครงสร้างซีท มีลักษณะแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและแบบเจาะจง (Structured Interview) เกณฑ์ข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด เก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์เดียวโดยทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปฏิบัติการสอน และครูการศึกษาพิเศษ 6 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากวิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการเขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหาร ครูผู้ปฏิบัติการสอน ครูการศึกษาพิเศษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

2. นำส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือของสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ไปยังกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเองทุกโรงเรียนกำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถามให้ผู้วิจัยภายใน 30 วัน โดยส่งไปทั้งสิ้น 162 ฉบับ ได้รับกลับคืนมา 162 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3. แบบสัมภาษณ์ ติดต่อประสานนัดหมายผู้ให้การสัมภาษณ์ในสถานศึกษา โดยมีผู้ช่วยบันทึกการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยใช้ สมุด, เครื่องบันทึกเสียงและกล้องบันทึกภาพ ประกอบในการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (f), ค่าร้อยละ (%), ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้ปฏิบัติการสอน และครูการศึกษาพิเศษ พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และเพศชาย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 22.22 รวมทั้งสิ้น 162 คน มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 69.75 ปริญญาโท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63 และปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.62 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.35 ครูประจำชั้น จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และครูการศึกษาพิเศษ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 20.98

2. ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านนักเรียน รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านสภาพแวดล้อม

3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน จากคำถามปลายเปิดผ่านแบบสอบถาม พบว่า ปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วม 1) ด้านนักเรียน คือ การเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษปฏิบัติไม่ได้ทั่วถึง ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีหน่วยงานในการสำรวจคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 2) ด้านสภาพแวดล้อม คือ สภาพอาคารเรียนไม่เหมาะสม ข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดพื้นที่หรือทางเดินเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน คือ หลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบัน ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการปรับหลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบัน และ 4) ด้านเครื่องมือ คือ การใช้เครื่องมือ วิธีการและประเมินผล ไม่หลากหลาย ข้อเสนอแนะ คือ ควรใช้เครื่องมือ วิธีการและประเมินผลที่หลากหลาย

4. ผลการวิเคราะห์ปัญหาการบริหารข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร

สถานศึกษา ครูผู้ปฏิบัติการสอน และครูการศึกษาพิเศษ พบว่าปัญหาการบริหาร 1) ด้านนักเรียน คือ การทำแผนการรับนักเรียน มีระบบคัดกรอง แต่ยังมีระบบที่ไม่ชัดเจน ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหาร คือ ควรสร้างคู่มือการวางแผนการคัดกรองที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม 2) ด้านสภาพแวดล้อม คือ อัตรากำลังและการพัฒนาบุคลากรบางโรงเรียนมีไม่เพียงพอ และไม่ได้รับการพัฒนา ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหาร คือ ควรมีการจัดอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน คือ ไม่มีหลักสูตรเฉพาะที่ใช้ในการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหาร คือ โรงเรียนควรจัดทำหลักสูตรเฉพาะการเรียนร่วม 4) ด้านเครื่องมือ คือ ไม่มีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เกี่ยวกับการเรียนร่วมอย่างชัดเจน ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหาร คือ ควรมีการกำหนดนโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ สื่อ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนร่วม

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัญหาการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านนักเรียน รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อม หากพิจารณารายข้อ พบว่า 1) ด้านนักเรียน โดยภาพรวมการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร มุ่งเน้นให้โรงเรียนมีการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ โดยยึดหลัก “ความเสมอภาค” และ “การจัดการให้เป็นปกติ” เป็นหลักการที่มุ่งเน้นสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีระพงษ์ พรหมกุล (2558) ได้ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานรากในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลวิจัยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนทุกโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนร่วมล้วนเป็นโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมซึ่งต้องมีความพร้อมตามหลักเกณฑ์หลายประการ รวมถึงการจัดกิจกรรมที่เน้นช่วยให้นักเรียนทั่วไปเข้าใจและยอมรับเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ 2) ด้านสภาพแวดล้อม โดยภาพรวมการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยการดำเนินการน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก โรงเรียนได้จัดให้นักเรียนพิการเรียนในสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุด คือ ควรพยายามให้เด็กได้เรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปมากที่สุดซึ่งโรงเรียนควรปรับสภาพแวดล้อมโดยพิจารณาสภาพความพร้อมของนักเรียนแต่ละประเภทและจัดให้นักเรียนพิการใช้สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้อย่างสะดวกและปลอดภัยและเข้าถึงได้ สอดคล้องกับแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2560 - 2564) ได้มีการกำหนดพันธกิจและเป้าประสงค์ คือ การสร้างสภาพแวดล้อม การเดินทาง บริการสาธารณะ และพัฒนาเทคโนโลยี

ที่คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยภาพรวมการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากครูคำนึงถึงสิทธิ โอกาส ความเสมอภาค ความเท่าเทียม ทางการศึกษาและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ นั้นเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (2560) ได้กำหนดไว้ในหมวด 1 บททั่วไป มาตรา 4 ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง และในหมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย 4) ด้านเครื่องมือ โดยภาพรวมการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ครูมีการจัดทำ IEP โดยมีองค์ประกอบ ตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เนื่องมาจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) เป็นแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธัญชนก พิมพ์พรรณ (2558) ศึกษาสภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีทของโรงเรียนเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จ สพ.อุบลราชธานี เขต 1-5 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินการจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท ด้านคุณภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการเรียนร่วม และด้านการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งครูและผู้บริหารสถานศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 ด้าน จากคำถามปลายเปิดผ่านบอกสอบถาม พบว่า สภาพปัญหา 1) ด้านนักเรียน คือ การเตรียมความพร้อมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษปฏิบัติไม่ได้ทั่วถึง ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุเนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างกันเป็นเฉพาะบุคคลตั้งแต่ระดับปกติ ถึงขั้นรุนแรง อาจจะมีปัญหาในบางราย บุคคลที่มีพัฒนาการช้าลง ทำให้เป็นอุปสรรค ในการร่วมกิจกรรมที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปกรณ์กิตติ ม่วงประสิทธิ์ (2561) ศึกษากระบวนการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวม สังกัดสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ โดยใช้โครงสร้างซีท พบว่าปัญหาการบริหารโรงเรียนด้านนักเรียน คือ ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ในการเรียนรู้ทำให้ เป็นอุปสรรคในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนและที่สำคัญคือการรับนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษมาเรียนรวมกันทั้งผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและผู้เรียน ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินซึ่งวิธีการเรียนรู้จะแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีหน่วยงานในการสำรวจคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่าการคัดกรองเด็กพิเศษเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาศักยภาพให้ถูกทาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพมาศ สุทธิวิรัช (2551)

ได้ศึกษาปัญหาในการจัดการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท ด้านนักเรียน พบว่า ควรมีหน่วยงานในการสำรวจคัดแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และควรมีการเตรียมความพร้อมให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษก่อนเข้าเรียน 2) ด้านสภาพแวดล้อม คือ สภาพอาคารเรียนไม่เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า สภาพอาคารเรียนต้องมีความเหมาะสม ดังนั้นอาคารสถานที่รวมทั้งห้องเรียน ควรมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยน่าดู อยู่ในตำแหน่งและบริเวณที่เหมาะสมและเอื้อประโยชน์ต่อการใช้สอย โดยการจัดขึ้นอยู่กับสภาพที่เป็นไปได้และเหมาะสมของห้องเรียน วัสดุที่ใช้รวมทั้งการจัดการของผู้สอนผู้เรียนสอน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์ชนก สุวรรณโชติ (2553) ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท ด้านผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า โรงเรียนขนาดต่างกันมีปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมแตกต่างกัน โดยโรงเรียนขนาดเล็ก มีปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ในด้านการจัดสรรงบประมาณ ข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดพื้นที่หรือทางเดินเพื่ออำนวยความสะดวกให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ชั้นเรียนที่มีการบริหารจัดการดี สามารถที่ส่งผลต่อบรรยากาศการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนการสอน และหมายรวมถึง ผู้เรียนมีความสุขในขณะที่อยู่ในชั้นเรียน ความสุขของผู้เรียนเป็นสิ่งที่สุดท้ายอดปรารถนาของผู้สอน สอดคล้องกับ พวงรัตน์ เกษรแพทย์ (2554) ได้สรุปหลักการจัดการชั้นเรียนไว้ดังนี้ คือ ชั้นเรียนควรมีสีสันที่น่าดูสบายตา มีอากาศถ่ายเทได้ดี แสงสว่างเพียงพอ ไม่มีเสียงรบกวน อากาศไม่เป็นพิษ ไม่ร้อนจนเกินไป มีต้นไม้ ดอกไม้ประดับ มีขนาดกว้างขวางอย่างเพียงพอ สะอาดถูกสุขลักษณะ เป็นระเบียบเรียบร้อย น่าอยู่มีบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมคล้ายคลึงกับชีวิตในบ้าน 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน คือ หลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบันยังไม่เหมาะกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้บางหลักสูตรยังมีการแยกกันระหว่างเด็กที่มีความต้องการพิเศษกับเด็กปกติ ซึ่งในการศึกษาพิเศษควรมุ่งเน้นการให้เด็กพิการได้ศึกษาเล่าเรียนโดยใช้หลักสูตรเดียวกับเด็กปกติในวัยเดียวกัน สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ: 2555) คือ เด็กทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้ สถานศึกษามีหน้าที่จัดให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ โดยในกรณีเด็กพิการหรือเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ การศึกษาต้องจัดให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของเด็กเป็นรายบุคคล ข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการปรับหลักสูตรที่ใช้สอนในปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการหลักสูตร คือ การปรับหลักสูตรทั่วไป เป็นการนำหลักสูตรสำหรับนักเรียนทั่วไปมาปรับใช้กับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องแทนการจัดทำหลักสูตรเฉพาะ สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2555) ได้กำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วมบนหลักสิทธิมนุษยชน คือ จัดให้มี ให้มีหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนพิการระดับมากและให้ปรับเนื้อหาสาระในหลักสูตรให้สอดคล้องกับนักเรียนพิการแต่ละประเภท 4) ด้าน

เครื่องมือ คือ การใช้เครื่องมือ วิธีการและประเมินผล ไม่หลากหลาย ผลการวิจัยพบว่า การใช้เครื่องมือ วิธีการและประเมินผลไม่หลากหลาย เนื่องมาจากการขาดครูที่มีวุฒิการศึกษาพิเศษ รวมถึงงบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลางมีความล่าช้า รวมทั้งสื่ออุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกจนถึงงบประมาณที่ได้รับ ไม่เพียงพอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลลดา สะอาดวงศ์ (2557) ศึกษาผลการใช้มาตรฐานการเรียนรู้ร่วม ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สพป.ลำพูน เขต 2 พบประเด็นสำคัญด้านเครื่องมือ คือ การกำหนดนโยบายสู่การปฏิบัติล่าช้า งบประมาณไม่สอดคล้องกับนโยบาย ครูขาดความรู้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน สำหรับเด็กพิการ และผู้บริหารสถานศึกษาขาดความรู้เกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อเสนอแนะ คือ ควรใช้เครื่องมือ วิธีการและประเมินผลที่หลากหลาย ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรใช้เครื่องมือ วิธีการและประเมินผลที่หลากหลาย เพราะการจัดการเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 มุ่งให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ การวัดและประเมินผลจึงต้องปรับเปลี่ยนไป ให้มีลักษณะเป็นการประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรिता นิลสุข (2558) ที่พบว่า โรงเรียนควรมีการนำเทคโนโลยีสำหรับคนพิการมาใช้ให้มากขึ้น เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้สอนทุกท่านในโรงเรียนจะต้องผ่านการอบรมตาม หลักสูตรที่กระทรวงกำหนด ควรมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่ สื่อทางการศึกษา ตำรา บริการอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

3. ปัญหาการบริหารข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้ปฏิบัติการสอน และครูการศึกษาพิเศษ พบว่า ปัญหาการบริหาร 1) ด้านนักเรียน พบว่าปัญหาเกิดจากการทำแผนการรับนักเรียน มีระบบคัดกรอง แต่ยังมีระบบที่ไม่ชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการจัดทำแผนการจัดเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และนักเรียนปกติอย่างต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหาร คือ ควรสร้างคู่มือการวางแผนการคัดกรองที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม 2) ด้านสภาพแวดล้อม พบว่าปัญหาเกิดจาก การที่อัตรากำลังและการพัฒนาบุคลากรบางโรงเรียนมีไม่เพียงพอ ในการจัดการเรียนร่วมและไม่ได้รับการพัฒนา ผู้ปกครองไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการให้ความช่วยเหลือบุตรของตน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม แนวทางการดำเนินงาน จัดสรรงบประมาณ บทบาทหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม โดยครูการศึกษาพิเศษและครูทั่วไปต้องร่วมกันทำงานเป็นทีม ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหาร คือ ควรมีการจัดอบรมและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ต้องสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครอง โดยการประชุมพูดคุย และควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพนักเรียน 3) ด้าน

กิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าปัญหาเกิดจากหลักสูตรที่ใช้ในการเรียนการสอน วิธีการวัดการประเมินผลต้องเป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการจัดทำหลักสูตรเฉพาะ โดยพิจารณาจากระดับของความพิการจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียนและโรงเรียนอาจประยุกต์ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการต่อไป ข้อเสนอแนะและแนวทางการบริหาร คือ โรงเรียนควรจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสม และเน้นกิจกรรมที่นำมาใช้ในชีวิตประจำวันให้มาก 4) ด้านเครื่องมือ พบว่าปัญหาเกิดจาก ไม่มีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจเกี่ยวกับการเรียนร่วมอย่างชัดเจน บุคลากรไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษายังขาดการนำข้อมูลที่ได้จากประเมินผู้เรียนเฉพาะบุคคลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ คือ ควรมีการกำหนดนโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ สื่อ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ปัญหาข้อเสนอแนะทั้ง 4 ด้าน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พชรรัชต์ ยศกำแหง (2558) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมตามกรอบโครงสร้างซีท ของโรงเรียนวัดด่านสำโรง สพป.สมุทรปราการ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนร่วมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ พบว่า โรงเรียนมีสภาพการจัดการเรียนร่วมในภาพรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ในภาพรวมปัญหาการจัดการเรียนร่วมในด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ ทีโจโครวาโดโก (Tjokrowadogo: 1989, อ้างถึงใน สโรชา ชัยแจ้ง: 2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะความต้องการและปัญหาของโรงเรียนเรียนร่วมในระดับประถมศึกษาเมืองจาร์การ์ตาร์ ในเกาะชวาและความเป็นไปได้ในการใช้การนิเทศการสอนตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหาพบว่า คุณลักษณะของโรงเรียนเรียนร่วมประกอบด้วย มีครูคอยให้คำแนะนำปรึกษาทางการศึกษาพิเศษมีการสนับสนุนเฉพาะเกี่ยวกับเครื่องมือและสื่อการสอนพิเศษ และมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอยู่

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ด้านนักเรียน โรงเรียน จากการศึกษาสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่าค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควร มีการจัดเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติ เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน

2) ด้านสภาพแวดล้อม จากการศึกษาสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

พบว่าค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจให้ครู ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจให้ครู ผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้องได้รับทราบและร่วมมือ เพราะผู้บริหารจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนที่มีความพิการหรือที่มีความบกพร่องเรียนร่วมในโรงเรียน โดยการจัดตั้งคณะกรรมการเรียนร่วมประจำโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากรภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม แนวทางการดำเนินงาน จัดสรรงบประมาณ บทบาทหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม โดยครูการศึกษาพิเศษและครูทั่วไปต้องร่วมกันทำงานเป็นทีม

3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จากการศึกษาสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่าค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ครูมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรและการปรับหลักสูตรสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะ คือ หลักสูตรที่เป็นแนวทางการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถือเป็นหลักสูตรเฉพาะบุคคล โดยพิจารณาจากระดับของความพิการจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียนและโรงเรียนอาจประยุกต์ตามแนวทางของกรมวิชาการต่อไป

4) ด้านเครื่องมือ จากการศึกษาสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร พบว่าค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การนำข้อมูลที่ได้จากประเมินผู้เรียนเฉพาะบุคคลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากประเมินผู้เรียนเฉพาะบุคคลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ จะต้องนำเสนอเรื่องการจัดการเรียนร่วม รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการวางแผน และคณะจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

2) ควรศึกษาการบริหารโดยใช้รูปแบบโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **แผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2560 – 2564).**

กรุงเทพฯ : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2555). **นโยบายการจัดการเรียนร่วมบนหลักสิทธิมนุษยชน.** กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

_____. (2555). **การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework).**
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

ชลลดา สะอาดวงศ์ (2557). **ผลการใช้มาตรฐานการเรียนร่วม ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2.** วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเนชั่น.

ธัญชนก พิมพ์พรรณ. (2558). **สภาพการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT
Framework) ของโรงเรียนเรียนร่วมที่ประสบความสำเร็จ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1-5.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2543). **ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์.** อุบลราชธานี :
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ธีระพงษ์ พรหมกุล. (2558). **สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐาน
รากในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1.**
วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

นพมาศ สุทธิวิรัช. (2551). **ปัญหาในการจัดการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT)
ในโรงเรียนแกนนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1.** วิทยานิพนธ์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปกรณ์กิตต์ ม่วงประสิทธิ์. (2561). **ศึกษากระบวนการบริหารโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษเรียนรวม สังกัดสำนักบริหารการศึกษาพิเศษ โดยใช้โครงสร้างซีท.**
วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 (2016): ปีที่ 5 ฉบับที่ 4 ปี 2561.

พวงรัตน์ เกสรแพทย์. (2554). **การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักการศึกษา.** สำนักวิทยาการบริการ
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

พัชริดา นิลสุข. (2558). **การบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พิมพ์ชนก สุวรรณโชติ. (2553). สภาพและปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ด้านผู้เรียน และด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เล่ม 10, 362-376).
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก). _____ . (2551). พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. เล่มที่ 125.
- ศรียา นิยมธรรม. (2555). จิตวิทยานิยมกับการศึกษาพิเศษ. วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สโรชา ชัยแจ้. (2557). ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยาครูการศึกษาพิเศษ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2560). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักงานศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2560 - 2564). กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ.
- สำนักยุทธศาสตร์การศึกษากรุงเทพมหานคร. (2562). การพัฒนาการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ:สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา.
- Tjokrowardogo, E. E. (1989). A model for community participation in local school district decision making. Dissertation Abstract International.